

кралъ-а сѧ престави, и като дойде съжаленъ прѣ-
 виждано, защо-то не пристигна да исплани жела-
 ние-то му, начна Богу да сѧ моли и думашъ
 Господи Иисусе Христе Боже нашъ, какъ-то четве-
 родневна Лазаря си вжирьшилъ, и азъ грѣшный
 днесъ на твоемъ-тѫ благость принпадамъ, ради
 брата моего; моли же сѧ многомилостивъ Госпо-
 ди да сѧ възвѣриши душа-та му, за да го облѣ-
 къ въ иноческій образъ, кого-то желаеше. Слѣдъ
 молитвѣ-тѫ направи крестно знамѣніе на сърд-
 це-то му, и рече: стани брате! Тогази О чудо!
 като отъ синъ си отвори очи-тѣ! и като видѣ
 сватаго стана, и му щѣлунка ржикъ-тѫ. О колко
 вѣше тогази радость! послѣ го облѣче въ ино-
 ческій образъ отъ Стефана го именова Сѣмо-
 на. Довыка и по-стараго брата Радослава, при-
 вржчи му кралѣвство-то, а новопострыженный си-
 чко расположи слѣдъ три дни, и пакъ предаде
 духъ Господеви: Тогази св. Савва поучи нововѣ-
 нчаннаго крала Радослава за обхожденіе въ рѣ-
 ку кралѣвство-то, и ссы-тѣ неговы белможы.
 Поглѣ пожела да иди на поклоненіе въ Іерусалимъ.
 Като достигна въ Іерусалимъ [вѣше въ врѣмѧ
 то на патріарха Аданасіѧ] поклониша жибонос-
 ному гробу Господню, обходи и другы-тѣ сваты
 мѣста, обаче смиреніе ради не сѧ лви защо е въ